

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 240/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. C. /s. J. i M. z d. J., urodzony w dniu (...) w M./	W nocy z dnia 18 lipca 2020 r. na 19 lipca 2020 r. pomiędzy godz. 23:41 a 01:10 na drodze publicznej K. - K., w powiecie (...), woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami:	

		<p>Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,74 mg/l i 0,87 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,</p> <p>tj. pełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1) M. C. tempore criminis, jak i na datę wyrokowania w niniejszej sprawie był prawomocnie karany sędownie, m. in. trzykrotnie za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Wyroki te zapadały w sprawach: Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 14 maja 2008	<p>Karta karna</p> <p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie sygn. akt (...)</p> <p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...)</p>	<p>k. 310</p> <p>k. 361</p> <p>k. 362</p> <p>k. 356</p> <p>k. 355</p>	

<p>r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo zakwalifikowane w tym wyroku z art. 178a § 1 i § 4 k.k.</p>	<p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...)</p> <p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...)</p>		
<p>2) Wieczór 18 lipca 2020 r. M. C. spędzał na ognisku organizowanym w miejscowości K., przy plaży nad jeziorem. W imprezie tej uczestniczyło kilkanaście osób. M. C. bawił się na tej imprezie w kręgu swoich najbliższych znajomych. W czasie tej imprezy M. C. spożywał alkohol /piwo/.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania świadka M. K.</p> <p>Zeznania świadka Ł. P.</p> <p>Zeznania świadka B. T.</p>	<p>k. 136 - 137, 305- 305v</p> <p>k. 137 - 137v</p> <p>k. 182v - 183</p> <p>k. 369v - 370v</p>	
<p>3) Do miejscowości K. w dniu 18 lipca 2020r. po godz. 22:00 został wezwany patrol Policji z uwagi na różne obce osoby poruszające się po wsi i krzyki. Patrol udał się do w/w wsi radiowozem oznakowanym. Patrol tworzyli umundurowani funkcjonariusze Policji w osobach sierż. szt. M. S. oraz post. W. B.. Kiedy radiowóz policyjny zbliżał się drogą publiczną do tej wsi Policjanci</p>	<p>Zeznania świadka M. S.</p> <p>Zeznania świadka W. B.</p>	<p>k. 35 - 36, 81v - 82v</p> <p>k. 82v-83</p>	

zauważyli wyjeżdżający ze wsi samochód osobowy marki Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...). Kierujący radiowozem M. S. mrugnął światłami samochodu do kierowcy R., podejrzewał bowiem, że kierujący może mieć jakiś związek ze zgłoszeniem. Samochody podążały każdy w swoim kierunku, gdy się mijaly kierowcy zwolnili. W tym czasie Policjanci zaobserwowali, że w samochodzie Renault podróżuje jedynie kierowca. M. S. wykonał gest ręką sugerujący kierowcy Renault zatrzymanie swego pojazdu. Włączył wtedy sygnały świetlne w radiowozie. Wówczas kierowca samochodu Renault, którym okazał się być M. C. przyspieszył i odjechał w kierunku K. /na D./. M. S. zawrócił radiowóz i natychmiast udał się w pościg za samochodem kierowanym przez M. C.. Policjanci obserwowali przez cały czas samochód prowadzony przez M. C.. Nie odrywali od niego wzroku, ścigali go. W pewnym momencie, po przejechaniu kilkuset metrów /ok. 200 - 250/ M. C. zjechał na lewą stronę drogi, zatrzymał samochód i drzwiami kierowcy uciekł z samochodu. Uciekał w lewo, przeskoczył przydrożny rów i wbiegł na pole porośnięte żytem.

<p>W tym życie schował się przed Policjantami. Zaczął się czołgać w życie /ok. 20 m/, miał świadomość, że podąża za nim funkcjonariusz Policji. M. S. obserwował przez cały czas M. C., ujął go na polu żyta i zatrzymał.</p>			
<p>4) M. C. został przewieziony na Komendę Powiatową Policji w N., gdzie poddano go badaniu na zawartość alkoholu. Badanie to wykazało, że jest w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,74 mg/l i 0,87 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu</p>	<p>k. 2</p>	
<p>5) M. C. był wielokrotnie karany sądownie, w tym na kary bezwzględnego pozbawienia wolności. Był karany sądownie za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, przeciwko rodzinie oraz przeciwko mieniu.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>k. 310</p>	
<p>6) W dniu 25 kwietnia 2014 r. Starosta (...) wydał decyzję nr (...), na mocy której cofnął M. C. uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii „B” prawa jazdy. Podstawą wydania decyzji był fakt prawomocnego skazania M. C. za przestępstwo prowadzenia pojazdów mechanicznych, w związku z czym orzeczono wobec niego środek karny w postaci</p>	<p>Odpis decyzji wraz z dowodem jej doręczenia Pismo Starostwa Powiatowego w D.</p>	<p>k. 249-250 k. 8</p>	

zakazu prowadzenia pojazdów na okres 3 lat. Na datę czynu środek karny zakazu prowadzenia pojazdów upłynął, a więc okres obowiązywania decyzji Starosty minął.			
7) W dniu 1 grudnia 2017 r. Starosta (...) wydał decyzję nr (...) na mocy której orzekł zatrzymanie M. C. prawa jazdy kategorii (...) wobec uznania go dłużnikiem alimentacyjnym uchylającym się od zobowiązań alimentacyjnych.	Odpis decyzji wraz z dowodem jej doręczenia	k. 251-252	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1)	M. C.	W nocy z dnia 18 lipca 2020 r. na 19 lipca 2020 r. pomiędzy godz. 23:41 a 01:10 na drodze publicznej K. - K., w powiecie (...), woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami: Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.,	

		<p>Sądu Rejonowego w D. II Wydziału Karnego z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,74 mg/l i 0,87 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,</p> <p>tj. pełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony uznano fakt, jakoby w nocy z dnia 18 lipca 2020 r. na 19 lipca 2020 r. pomiędzy godz. 23:41 a 01:10 na drodze publicznej K. - K., w powiecie (...), woj. (...), samochodem osobowym marki Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...) kierował w ruchu lądowym D. G., a nie M. C..	Wyjaśnienie oskarżonego Zeznania świadka D. G. Zeznania świadka B. T.	k. 136-137, 305-305v k. 137v-138v k. 369v-370v	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1)	Karta karna	Karta karna jest dokumentem urzędowym, sporządzonym przez właściwy organ i korzysta z przymiotu wiarygodności. Dane z karty karnej pozwoliły na ustalenie, że skazania wobec M. C. w sprawach sygn. akt (...), (...), (...) na datę orzekania w niniejszej sprawie nie uległy zatarciu, a to z uwagi na treść art. 108 k.k.	
1)	Odpisy wyroków Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie sygn. akt (...), z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...), z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...) oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...)	Wyrok sądu jest dokumentem urzędowym, sporządzonym przez właściwy organ i korzysta z przymiotu wiarygodności. Załączone do akt odpisy wyroków zostały sporządzone przez właściwe organy w zakresie ich kompetencji, odpisy te nie były kwestionowane przez strony na żadnym etapie postępowania.	
2)	wyjaśnienia oskarżonego	Tę część wyjaśnień oskarżonego Sąd uznał za wiarygodną. Fakt uczestnictwa M. C. w imprezie potwierdzili świadkowie: M. K., Ł. P., D. G., B. T.. Okoliczność ta była niesporna między stronami i nie budziła jakichkolwiek wątpliwości ze strony Sądu.	
2)	Zeznania świadka M. K.	Zeznania świadka w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne.	

		Zeznania te były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie oraz z zeznaniami pozostałych świadków, tj. D. G., Ł. P. i B. T..	
2)	Zeznania świadka Ł. P.	Zeznania świadka w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne. Zeznania te były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie oraz z zeznaniami pozostałych świadków, tj. D. G., M. K. i B. T..	
2)	Zeznania świadka B. T.	Zeznania świadka w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne. Zeznania te były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie oraz z zeznaniami pozostałych świadków, tj. D. G., M. K. i Ł. P..	
3)	Zeznania świadka M. S.	Zeznania świadka M. S. Sąd uznał za wiarygodne i prawdziwe w całości i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób spontaniczny, rzeczowy i logiczny opisał dokładnie przebieg zdarzenia. Jego relacja była racjonalna, konkretna, spójna wewnętrznie, a przy tym koherentna z zeznaniami świadka W. B.. Świadek M. C. opisał w jaki sposób zauważył oskarżonego kierującego samochodem, opisał samochód oskarżonego, zachowanie oskarżonego przed	

		<p>zatrzymaniem się po lewej stronie drogi, sposób ucieczki z samochodu, jak również jego zachowanie bezpośrednio przed ujęciem oskarżonego w życie, a także po zatrzymaniu. Relacja ta była przy tym stanowcza, świadek nie miał żadnych wątpliwości w zasadniczej kwestii, tzn. co do liczby osób podróżujących samochodem Renault.</p>	
3)	Zeznania świadka W. B.	<p>Zeznania świadka W. B. Sąd uznał za wiarygodne i prawdziwe w całości i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób konkretny, rzeczowy, jasny opisał dokładnie przebieg zdarzenia. Jego relacja była racjonalna, spójna wewnętrznie, a przy tym spójna w całości z zeznaniami świadka M. S.. Zeznania świadków M. S. i W. B. wspólnie się uzupełniały dając jasny i zupełny obraz zachowania oskarżonego. Relacja świadka W. B. była zdecydowana i stanowcza, świadek ten zapamiętał ważne szczegóły mające zasadnicze znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, tj. iż samochodem Renault podróżowała jedna osoba, tj. ta sama która została schwytana na polu żyta przez M. S..</p>	

4)	Protokół badania stanu trzeźwości	Protokół badania stanu trzeźwości został sporządzony przez funkcjonariusza Policji. Protokół ten dokumentuje w sposób szczegółowy przebieg badania stanu trzeźwości, zawiera wszystkie wymagane dane pozwalające zidentyfikować osobę poddaną badaniu, został potwierdzony podpisem samego M. C., jak i innego funkcjonariusza obecnego przy badaniu stanu trzeźwości. Jest dokumentem wiarygodnym, na podstawie którego Sąd ustalił stopień intoksykacji alkoholowej oskarżonego w chwili czynu. Oskarżony nie poddawał w wątpliwość samego procesu badania, jak i jego wyników.	
5)	Karta karna	Karta karna jest dokumentem urzędowym, sporządzonym przez właściwy organ i korzysta z przymiotu wiarygodności. Dane z karty karnej pozwoliły na ustalenie, że M. C. był uprzednio skazywany za przestępstwa przeciwko rodzinie i mieniu.	
6)	Decyzja o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów kategorii „B”	Decyzja jest dokumentem urzędowym, sporządzonym przez właściwy organ i korzysta z przymiotu wiarygodności. Dokument	

		nie był kwestionowany przez strony.	
6)	Pismo Starostwa Powiatowego	Dokument urzędowy, sporządzony przez właściwy organ. Dokument nie był kwestionowany przez strony.	
7)	Decyzja o zatrzymaniu prawa jazdy kategorii „B”	Decyzja jest dokumentem urzędowym, sporządzonym przez właściwy organ i korzysta z przymiotu wiarygodności. Dokument nie był kwestionowany przez strony.	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym wskazywał, iż to nie on kierował samochodem bezpośrednio przed ujęciem go przez Policję są całkowicie niewiarygodne. W przeciwieństwie do nich stoi jasna, stanowcza, rzetelna, logiczna i racjonalna relacja złożona przez świadków M. S. i W. B., którą Sąd uznał za w pełni wiarygodną i na jej podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w	

		<p>zakresie sprawstwa czynu zarzucanego oskarżonemu.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie. Ich treść jest motywowana próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.</p>	
	Zeznania świadka D. G.	<p>Zeznania tego świadka są niewiarygodne w tym zakresie, w którym wskazuje, że od wyjazdu z m. K. do momentu zatrzymania przez Policję samochodem R. kierował D. G., a nie M. C.. Na prawdziwości tych zeznań w stopniu zasadniczym zaciążyła relacja koleżeńska między świadkiem a oskarżonym. Zeznania świadka były niespójne, w tym niespójne z wyjaśnieniami samego oskarżonego / np. co do opisu miejsca zdarzenia, w jaki sposób opuścili samochód, który z nich uciekał w którą stronę/. Świadek w swych odpowiedziach kluczył, zeznawał wymijająco. Zeznania te były nieracjonalne, albowiem trudno uwierzyć, aby świadek, który wprawdzie nie miał uprawnień do kierowania pojazdami, przy próbie zatrzymania przez Policję, musiał uciekać z samochodu. Tym bardziej trudno uznać za prawdziwe, że - jak utrzymuje oskarżony, skoro siedział w samochodzie jako pasażer,</p>	

		<p>to dlaczego uciekał. Świadek zeznawał, że uciekł do lasu po prawej stronie, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, że obaj mieli uciekać na lewą stronę drogi. Oskarżony wyjaśniał, że obaj uciekali w pole, a świadek, że uciekał do lasu. Świadek nie potrafił opisać dokładnie miejsca zatrzymania samochodu. Wszystkie te okoliczności przemawiają za uznaniem, że D. G. zeznawał nieprawdziwie, po to, aby M. C. uniknął kary. Natomiast Sąd nie neguje faktu, że tego dnia D. G. mógł przyjechać do m. K. samochodem oskarżonego. Okoliczność ta nie zmienia bowiem faktu, że bezpośrednio przed zatrzymaniem przez Policję samochodem osobowym marki Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...) kierował jego jedyny pasażer, tj. M. C.. Zeznania te stoją w całkowitej sprzeczności z zeznaniami świadków M. S. i W. B., którym Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności.</p>	
	<p>Zeznania świadka B. T.</p>	<p>Zeznania tego świadka były całkowicie niewiarygodne. Świadek jest konkubina oskarżonego. Jej zeznania były jaskrawą próbą uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności karnej za przypisane mu przestępstwo. Świadek tego wieczora była w stanie</p>	

		<p>upojenia alkoholowego, sama przyznała, że musiała wysiąść z samochodu, żeby wymiotować, bo czuła się źle. Nie pamiętała trasy powrotu do domu z imprezy, nie pamiętała miejsca postoju, nie pamiętała godziny tych wydarzeń, jedyne co pamiętała, to dokładnie markę i rodzaj samochodu oskarżonego, którego to samochodu nigdy wcześniej nie widziała, a który według jej relacji jedynie przejechał obok niej jednokrotnie, i to w czasie, gdy kłóciła się z byłym partnerem i wymiotowała. Pamiętała też to, że M. C. siedział na fotelu pasażera, a kierował kto inny. jej zeznania były nielogiczne, nieracjonalne, świadek kluczyła w swoich wypowiedziach /w zakresie pytań o zegarek oskarżonego/, odpowiadała wymijająco. Sąd jej zeznania uznał za całkowicie niewiarygodne i nieprawdziwe w tym zakresie. Zeznania te stoją w całkowitej sprzeczności z zeznaniami świadków M. S. i W. B., którym Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm^(3) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., albowiem był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości /wyrokami: Sądu Rejonowego w D. (...)</p>			

z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie sygn. akt(...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., Sądu Rejonowego w D. (...) z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz Sądu Rejonowego w M. (...) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) i ponownie prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości na drodze publicznej. Uwzględniając powyższe uwagi stwierdzić należy, że wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości, swoim zachowaniem zaś, prowadząc w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym na drodze publicznej samochód osobowy, w pełni wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 4 k.k.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. C.	I.	I.	<p>Sąd na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazał oskarżonego M. C. za zarzucany mu występki na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. k.k. Sąd wziął pod uwagę, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy. Ponadto wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego przestępstwa. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo - przedmiotowe sprawy, w tym przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego /0,87 mg/l, czyli ponad 1,5 promila alkoholu we krwi/, przy czym oskarżony prowadził pojazd w godzinach nocnych i zmierzał do D., a więc chciał pokonać uczęszczaną, ruchliwą trasę kilkunastokilometrową. Oskarżony swoim zachowaniem wygenerował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w naruszeniu istotnego</p>
-------	----	----	---

			<p> dobra prawnego - poważnym zagrożeniu bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. Popełnił czyn zabroniony umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, a więc stopień zawinienia oskarżonego był wysoki. Nadto oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną sądownie, w tym także na kary pozbawienia wolności. Jest sprawcą przestępstw drogowych całkowicie niepoprawnym. Wcześniejsze kary bezwzględnego pozbawienia wolności są nieskuteczne, albowiem ponownie wchodzi na drogę przestępstwa. W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności jest jedynym rodzajem kary adekwatnej do stopnia winy sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Kary grzywny i ograniczenia wolności byłyby karami zbyt łagodnymi wobec oskarżonego. </p>
	II.	II.	<p> Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. C. obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Sąd środek ten orzekł na podstawie art. 42 § 3 k.k., a nie na podstawie art. 42 § 4 k.k. Zgodnie z art. 42 § 4 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich </p>

pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w art. 42 § 3 k.k., a nie w razie ponownego skazania takiej osoby za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Tego rodzaju różnica ma zasadnicze znaczenie w okolicznościach niniejszej sprawy, albowiem poprzednie skazanie M. C. z art. 178a § 4 zapadło przed dniem 18 maja 2015 r. /14 listopada 2013 r./, a więc przed zmianą przepisów. Wobec tego nie można przyjąć, iż w niniejszym postępowaniu M. C. został ponownie skazany jako osoba prowadząca pojazd mechaniczny w warunkach określonych w art. 42 § 3 k.k. W dacie, w której popełnił on czyn ze sprawy sygn. akt (...), czyli w dniu 17 lipca 2013 r. przepis art. 42 § 3 k.k. stanowił, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z

			<p>miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Dopiero na mocy ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw / Dz. U. z 2015 r. Nr 541/, obowiązującej od 18 maja 2015 r., art. 42 § 3 k.k. przewiduje orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio /w miejsce na zawsze/ w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. Z tego wynika, iż przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., za które oskarżony został skazany w sprawie sygn.. akt (...) nie popełnił on w warunkach art. 42 § 3 k.k. Tym samym popełniając przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. przypisane mu przez Sąd Rejonowy w Nidzicy nie mógł go popełnić ponownie w warunkach tego przepisu /tak Sąd Okręgowy w Gliwicach VI Wydział Karny Odwoławczy w wyroku z dnia 11 maja 2018 r., sygn. akt VI Ka 308/18, Lex nr 2522839/.</p>
	III.	III.	<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy</p>

			Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,00 złotych.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd zmienił kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na art. 178a § 4 k.k. W ocenie Sądu kwalifikowanie zachowania oskarżonego z art. 180a k.k. nie ma podstaw prawnych. W dniu 25 kwietnia 2014 r. Starosta (...) wydał decyzję nr (...), na mocy której cofnął M. C. uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii „B” prawa jazdy. Podstawą wydania decyzji</p>			

był fakt prawomocnego skazania M. C. za przestępstwo prowadzenia pojazdów mechanicznych, w związku z czym orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres 3 lat. Na datę czynu środek karny zakazu prowadzenia pojazdów upłynął, a więc okres obowiązywania decyzji Starosty minął. Nie można więc przyjąć, aby w dniu 18 lipca 2020 r. M. C. prowadząc samochód osobowy nie stosował się do w/w decyzji. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 listopada 2020 r., sygn.. akt (...) wyjaśnił, iż przepis art. 180a k.k. przewiduje odpowiedzialność karną za zachowanie sprawcy, który prowadzi pojazd mechaniczny na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Warunkiem odpowiedzialności karnej jest zatem nie tyle samo zachowanie polegające na kierowaniu pojazdem bez posiadania uprawnień (taki czyn penalizowany jest przez art. 94 § 1 k.w.), ale zachowanie takie musi być powiązane z niezastosowaniem się do wydanej uprzednio decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Prowadzenie pojazdu mechanicznego — po zakończeniu okresu wskazanego w decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, ale bez ich odzyskania, nie jest niestosowaniem się do decyzji o ich cofnięciu, lecz jedynie prowadzeniem pojazdu bez posiadania uprawnień. Tym samym, zachowanie takie nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 180a k.k. Stanowi jedynie wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. Przystępstwo z art. 180a k.k. może popełnić tylko osoba, wobec której decyzja administracyjna zapadła i tylko w okresie, na jaki cofnięto tą decyzją uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Zarazem, w okresie uwidocznionym w decyzji o cofnięciu uprawnień, osoba wobec której zapadło takie rozstrzygnięcie nie może ich odzyskać. Warunkiem ponoszenia odpowiedzialności za przestępstwo o znamionach opisanych w art. 180a k.k. jest zatem istnienie w obiegu prawnym decyzji właściwego organu, pozbawiającej sprawcę uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Decyzja, o której mowa w tym przepisie, może być również decyzją administracyjną. Nie ulega

przy tym wątpliwości, że istnienie takiej decyzji stanowi jedno ze znamion przestępstwa z art. 180a k.k., a jej brak oznacza, że nie zostało wypełnione znamię przestępstwa. Istotne znaczenie ma przy tym fakt, że przestępstwo z art. 180a k.k. może popełnić tylko osoba, wobec której decyzja administracyjna zapadła i tylko w okresie, na jaki cofnięto tą decyzją uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Zarazem, w okresie uwidocznionym w decyzji o cofnięciu uprawnień, osoba wobec której zapadło takie rozstrzygnięcie nie może ich odzyskać /.

Nadto Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie nie opierał się na opiniach biegłego z zakresu informatyki oraz danych uzyskanych od operatorów sieci telekomunikacyjnych.

Podyktowane to było faktem, że ostatecznie oskarżony i świadek D. G. wskazali, że posługiwali się numerami różnych telefonów komórkowych, które często zmieniali.

Fakt uznania świadka D. G. za winnego wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. za czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego Renault Megane Cabrio o nr. rej. (...) w dniu 18 lipca 2020 r. na trasie D. - K. nie

<p>wiąże sądu orzekającego w niniejszej sprawie. Tym bardziej, że w sprawie o wykroczenie uznano go winnym prowadzenia tego pojazdu z D. do K..</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV.</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze /Dz. U. z 2015 r., poz. 615 z późn. zm./ w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu /Dz. U. z 2019 r., poz. 18/ przyznał adwokatowi K. P. Kancelaria Adwokacka w N. od Skarbu Państwa kwotę 840 złotych wraz z należnym podatkiem VAT w kwocie 193,20 zł, tj. łącznie kwotę 1033,20 zł tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu sądowym.</p>	
<p>V.</p>	<p>Na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego,</p>	

	który jest pozbawiony wolności Sąd zwolnił M. C. w całości od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.
1.Podpis	

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)